

ΚΑΡΛ ΣΑΝΤΜΠΕΡΓΚ

ΣΙΚΑΓΟ

Χασάπη χοίρων του Κόσμου,
Μάστορα Εργαλείων, Κουβαλητή σταριού
Παίχτη των Τραίνων και Χειριστή των Φορτίων του Έθνους,
Ορμητική, γεροδεμένη, βουερή,
Πόλη με τους μεγάλους ώμους.
Μού λένε πώς είσαι διαβολική και τους πιστεύω,
Γιατί έχω δει τις γυναίκες σου βαμμένες,
Κάτω από τις λάμπες του γκαζιού
Να δελεάζουν τα χωριατόπαιδα
Μου λένε πώς είσαι διεφθαρμένη και απαντώ:
Ναι, αλήθεια είναι, Γιατί είδα τον πιστολέρο να σκοτώνει
και ελεύθερος να αφήνεται για να σκοτώσει και πάλι
Μου λένε πως είσαι βάναυση και η απάντησή μου είναι:
Στα πρόσωπα γυναικών και παιδιών
είδα τα σημάδια αχαλίνωτης πείνας
Και έχοντας απαντήσει έτσι,
γυρνώ σ' αυτούς που την πόλη μου καταφρονούν
και τους επιστρέφω την καταφρόνια, λέγοντας τους:
Δείξτε μου μιαν άλλη πόλη που να τραγουδά με ψηλά το κεφάλι
Τόσο περήφανη που είναι ζωντανή
και δυνατή και τραχιά και πονηρή.
Να εκσφενδονίζει κατάρες από τον μόχθο
της συσσωρευμένης δουλειάς.
Ψηλή και τολμηρή, χτυπώντας με πυγμή
ανάμεσα σε μικρές μαλακές πόλεις.
Άγρια σαν το σκυλί με κρεμασμένη γλώσσα
διψασμένη για δράση,

Σαν μία άγρια που παλεύει ενάντια στην αγριάδα
Ξεσκούφωτη,
Φτυαρίζει,
Καταστρέφει,
Σχεδιάζει,
Χτίζει, γκρεμίζει και ξαναχτίζει.
Μέσα στον καπνό, με σκόνη ολόγυρα στο στόμα,
γελάει με κάτασπρα δόντια,
Κάτω από το τρομερό της μοίρας βάρος,
γελάει όπως γελά ένας νέος άντρας,
Σαν τον πολεμιστή που μάχη ποτέ δεν έχει χάσει,
Καυχιέται και γελάει που κάτω από τον καρπό του
Παλμός υπάρχει,
Και κάτω από τα πλευρά του η καρδιά των ανθρώπων,
Γελάει!
Το θυελλώδες, ρωμαλέο, φιλόνικο γέλιο της νεότητας
Ημίγυμνη, ιδρωμένη,
περήφανη να είναι,
Χασάπης χοίρων, Μάστορας Εργαλείων, Κουβαλητής Σιταριού
Παίχτης των Τραίνων και Χειριστής των Φορτίων του Έθνους,

Chicago

Hog Butcher for the World,
Tool Maker, Stacker of Wheat,
Player with Railroads and the Nation's Freight Handler;
Stormy, husky, brawling,
City of the Big Shoulders:

They tell me you are wicked and I believe them,
for I have seen your painted women
under the gas lamps
luring the farm boys.

And they tell me you are crooked and I answer: Yes, it
is true I have seen the gunman kill and go free to
kill again.

And they tell me you are brutal and my reply is: On the
faces of women and children I have seen the marks
of wanton hunger.

And having answered so I turn once more to those who
sneer at this my city, and I give them back the sneer
and say to them:

Come and show me another city with lifted head singing
so proud to be alive and coarse and strong and cunning.
Flinging magnetic curses amid the toil of piling job on
job, here is a tall bold slugger set vivid against the
little soft cities;

Fierce as a dog with tongue lapping for action, cunning
as a savage pitted against the wilderness,

Bareheaded,
Shoveling,
Wrecking,
Planning,
Building, breaking, rebuilding,
Under the smoke, dust all over his mouth,
laughing with white teeth,
Under the terrible burden of destiny laughing
as a young man laughs,
Laughing even as an ignorant fighter laughs who has
never lost a battle,
Bragging and laughing that under his wrist is the pulse,
and under his ribs the heart of the people,
Laughing!
Laughing the stormy, husky, brawling laughter of
Youth, half-naked, sweating, proud to be Hog
Butcher, Tool Maker, Stacker of Wheat, Player with
Railroads and Freight Handler to the Nation.

Έφυγε

Ο καθένα αγαπούσε την Τσίκ Λόριμερ στην πόλη

Πολύ

Ο καθένας μας την αγαπούσε.

Γιατί όλοι αγαπούμε μια ορμητική κοπέλα

που κρατά γερά

το όνειρο που ποθεί

Κανείς δεν ξέρει τώρα που έχει πάει η Τσίκ Λόριμερ

Κανείς δεν ξέρει το γιατί γέμισε το σεντούκι της

Με κάτι παλιο-πράγματα

Κι έφυγε.

Έφυγε με το μικρό της το σαγόνι

Περήφανα υψωμένο μπροστά της

Και τα απαλά της τα μαλλιά που αφρόντιστα ανεμίζαν

Κάτω από το μεγάλο της καπέλο.

Χορεύτρια, τραγουδίστρια, παθιασμένη ερωμένη,

Πάντα γέλαγε.

Να ήτανε 10 οι άνδρες ή 100

που κυνηγούσανε την Τσίκ;

Να ήτανε 5 ή 50 που πόναγε η καρδιά τους;

Όλοι την αγαπούσανε την Τσίκ Λόριμερ.

Τώρα κανείς δεν ξέρει που έχει πάει.

